

Капитанина направо отъ конака на пашата отиде въ кафенето за да се снабди съ смѣлость, макаръ той и да не се нуждаше отъ нея, защото бѣше юначина. Той обърна една чешка мастика за здравъето на жена си, а тъй като жената я нѣмаше тукъ — тя останали въ Едрене — то той бѣваше да испие друга чашка отъ жева си, за здравъе на себе си; кой знае какво се е случило тамъ? — ще рече трѣбва да се изправдни третя, за потомството; а тъй като ябълката не можеше да падне далѣтъ отъ дървото, то отъ страна на потомството трѣбва да се испие четвъртата за себе си; петата той глътна за изнавървача на въздушнитѣ шарове и картечницитѣ, благодарение на когото може сигурно да се нахвърлимъ върху главата на Москва и да я съсипимъ въ пухъ и прахъ; а тъй като той като Италиянецъ е челоуѣкъ учтивъ, то за да поблагодари отъ негова страна себе си, трѣбваше да се испие шестата. Като изправдни по тоя начинъ половина дузина, той се зачерви като чукундуръ, намръщи си главата като биволъ, исплочи си корема и отиде въ затвора.

Той извика на арестантина по-военному, исправи го въ фронтъ, подигна на-горѣ съ юмука си брадата му, тури му рацѣтъ на-долу, и като го постави по-тактъвъ начинъ грѣмко и ясно му заповѣда тутакси да доведе жена си и да живѣе съ нея по закона. Но като видѣ, че Петръ стои и мълчи, у него едвамъ не захвана да прѣска кръвта изъ очитѣ и изъ носа, и той изрѣва като бикъ:

— Вахмистръ, наложи го съ конскійтъ ремакъ!

За щастие, не се случи тукъ нито вахмистра, нито конскійтъ ремакъ, иначе Петръ щѣше да бѣде набитъ за вироглавство и за мълчание. Свърши се съ това че капитанина се распрѣхтя надъ неговото ухо като дива свиня, разсърди се, и отиде въ конака при пашата съ донесение.

— Нищо нѣма да направишъ съ упоритийтъ и дързкийтъ отъ кучешката вѣра Българинъ; трѣбва да се исплди отъ него изъ главата твърдоглавието; позволи ми, паша, да му ударя два пѣти по шестдесетъ горѣщи, и